

at Børnenes Tænder bevares sunde, og det er rigtigt, at der bringes en Del Ofre derfor. Det er imidlertid sikkert nok, at det ikke er nogen billig Historie for det kommune Skolevæsen at holde saadanne Skoletandklinikker oppe, det kræver ikke saa smaa Ofre paa Grund af de store Krav, der stilles med Hensyn til Løn.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger om den finansielle Situation. Jeg skal ikke berøre den Side af den, som specielt vedrører Statskassen, i den Henseende har mit Partis ærede Ordfører (N. Neergaard) udtalt, hvad der er fornødent. Derimod vil jeg vende mig til den Side af den finansielle Situation, som jeg kunde kalde vort Lands Økonomi. Man kan maaske sige, at det har ikke ret meget med Statskassen at gøre, men jeg tænker alligevel, den højtærede Finansminister vil sige, at paa Landets Økonomi hviler til syvende og sidst Statskassens Økonomi, det er dog derfra, han skal hente de Subsudier, som skal til for at opfylde Statens Formaal. Der er for Resten en ydre Anledning for mig til at komme ind paa dette Spørgsmaal. Den tyske Rigskansler har for nylig aflagt et Besøg i Flensborg og Tønder, og der har han efter det officielle Referat i „Tondernsche Zeitung“ ogsaa været inde paa at drage en Sammenligning mellem Tysklands og Danmarks Økonomi. Han fremhævede stærkt, vel sagtens for, med den kommende Afstemning for Øje, at opildne sine Landsmænd til ikke at være forsagte, at Tysklands Økonomi er lige saa god som Danmarks. Man kan vente lige saa gode Kaar under det tyske Styre som under Danmarks. Jeg havde haabet, at den højtærede Statsminister, da han i Søndags var i Ringsted, havde nedlagt Indsigelse fra dansk Side mod denne Opfattelse. Hans Ord vilde have rakt langt længere, end mine kan række, men det kan dog være, at mine Ord kan hjælpe til, at det, der ikke blev sagt i Søndags, kan blive sagt fra dette Sted. Det er sikkert nok, at vi ikke skal tænke os Danmarks Økonomi i Øjeblikket som alt for lys. Vi har været for meget inde paa at tale om de store Indtægter under Krigen og vel ogsaa i den nærmeste Tid efter den. Der er sikkert kommet Indtægter til Landet i denne Tid, og glædeligvis er en Del af dem blevet brugt til at formindske vor Gæld til Udlandet. Jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at mangfoldige Kreditforeringspapirer og vel ogsaa Statsobligationer har fundet Vej fra de tidligere Kredi-

torer herhjem. Men lige saa sikkert er det, at mangfoldige har bildt sig ind, at vort Land er blevet rigere, end det i Virkeligheden er. Det, der skete under Krigen, var for en stor Del det, at vi fik realiseret, om vi end ikke fik realiseret til Bunds, mangfoldige Ting, der tidligere laa paa Lager, enten det nu var hos Handelsmanden, Landmanden eller Fabrikanten. Mangfoldige Ting blev gjort i Penge, og en stor Del af den Rigdom, der syntes at være her i Landet, var da kun en Omsætning fra en betydelig Varebeholdning til en betydelig Pengebeholdning, hvad enten denne nu fandtes her i Landet eller som Tilgodehavende i Udlandet. Mangfoldige kom derved til at tro paa, at vort Land svømmede i Rigdom. Men der ligger ikke saa lidt af en falsk Betragtning bag ved det, og vi har al mulig Grund til hurtigst muligt at komme ud af den Indbildning. Nu da Lagrene skal fyldes igen, og Landmændene skal til at forøge deres Besætninger, skal det nok vise sig. Nu da Markerne tillige skal sættes i Gødningskraft igen, stiller Indkøbet af Gødningsstoffer og Føderstoffer meget betydelige Krav til vort Lands Kassebeholdninger. Vi har allerede hørt det første Varselsskud, som den højtærede Trafikminister udtrykte sig, da Nationalbanken satte Diskontoen op, og det forekommer mig, at vi ogsaa har hørt det andet Varselsskud nu, da baade københavnske Banker, Provinsbanker og Sparekasser averterer om, at de giver 5 pCt. i Indlaansrente, hvilket ogsaa nok skal virke paa Udlaansrenten. Vi bør saa meget mere se at komme bort fra Indbildningen om vort Lands Rigdom, som det jo er bekendt, at de store Tilgodehavender, Landet havde i England og Amerika, er opbrugte til de Varekøb, der er kommet hjem derfra. Det har ogsaa givet sig Udslag i, at Sterling- og Dollarkursen er ualmindelig høj. Der er altsaa, som vi siger i Jylland, ikke noget at prale af. Alligevel vil jeg gerne tilføje, at vi er paa sund Grund, økonomisk set. Jeg tror, der er meget betydelig Forskel paa den økonomiske Fremtid, som vi kan regne med, hvis vi ellers bærer os forstandigt ad, og den, som det tyske Folk har at kæmpe med paa Grund af den tabte Krig og alt, hvad den drager med sig. Jeg tror derfor ikke, den tyske Rigskansler har Ret i den Sammenligning, han drog mellem de to Landes økonomiske Forhold i den kommende Tid. Der ler visse Ting, som kan blive besværlige nok for os at have med at gøre. Der er blivende Aarsager til, at vi godt kan